

Wykluczenie edukacyjne w Subsaharyjskiej Afryce

Denis Hristov



1. Opis wyzwania projektowego

Moim wyzwaniem projektowym jest problem **wykluczenia edukacyjnego** w Subsaharyjskiej Afryce – jak zapewnić dostęp do jakościowej edukacji 100 tysiącom dzieci w wieku 6-17 na terenach wiejskich.

Problem edukacyjny w Afryce Subsaharyjskiej jest niezwykle skomplikowany i wielopłaszczyznowy. Posiada on mnogość przyczyn i skutków z nim związanych, a jego rozwiązanie wymagałoby współgrania działań wielu stron, w wieloletnim procesie rozwojowym.

W tej chwili ze wszystkich regionów świata, Afryka Subsaharyjska ma najwyższe wskaźniki wykluczenia edukacyjnego. Na całym świecie nadal 67 milionów dzieci nie uczęszcza do szkoły, z czego 43% mieszka w Afryce. Według danych Instytutu Statystycznego UNESCO, ponad jedna piąta dzieci w wieku od około 6 do 11 lat nie uczęszcza do szkoły, a w wieku od około 12 do 14 lat jest to aż jedna trzecia młodzieży. W wieku od około 15 do 17 lat, 60% młodzieży jest poza procesem edukacyjnym.

Ze statystyk wynika, że wskaźnik alfabetyzacji w Afryce Subsaharyjskiej wyniósł w 2017 r. 65 %. Innymi słowy, jedna trzecia osób w wieku 15 lat i więcej nie potrafiła czytać i pisać, co jest jednym z wielu skutków tego wielkiego problemu.

Wskaźnik urbanizacji Afryki wynosi tylko 40%; aż 60% osób mieszka na terenach podmiejskich i wiejskich. Właśnie tą część ludności najbardziej dotyczą trudności z infrastrukturą, dostępem do elektryczności czy Internetu – czynniki przyczyniające się do nasilenia problemu wykluczenia edukacyjnego.

Bez pilnych działań sytuacja prawdopodobnie ulegnie pogorszeniu, ponieważ region stoi w obliczu rosnącego zapotrzebowania na edukację ze względu na wciąż rosnącą liczbę ludności w wieku szkolnym.

2. Empatyzacja

Zapewnienie dostępu do jakościowej edukacji jest bezpośrednio skierowane do dzieci i młodzieży w wieku 6-17 lat z obszarów pozamiejskich, są to bezpośredni odbiorcy. Jest to grupa, która wypada z lub nie ma dostępu do systemu edukacji lub jest on bardzo niskiej jakości. Przyczyn takiego zjawiska jest wiele, z głównych można wyróżnić następujące: ubóstwo, praca dzieci, niedostępność lub brak infrastruktury, niski odsetek wykształconych nauczycieli, korupcja.

Reszta odbiorców pośrednich i interesariuszy to:

Rodziny tych dzieci- im lepiej wykształcone będą dzieci, tym większa szansa na lepszą pracę w przyszłości i wyższe zarobki. Umożliwia to wyjście w dorosłości z ubóstwa dzieciom, a później, i całym rodzinom dzięki wsparciu dzieci.

Przedsiębiorstwa - im lepiej wykształcona młoda siła robocza, tym lepszej jakości kapitał ludzki, z którego mogą korzystać przedsiębiorstwa i zyskiwać.

Ich miejscowości/regiony - wyższej jakości kapitał ludzki oznacza większą produktywność dla przedsiębiorstw oraz większa ilość innowacji i inwestycji w regionie. Występuję wtedy większa szansa na powstawanie nowych miejsc pracy, a co za tym idzie , rozwój infrastruktury regionów, gdzie ten kapitał ludzki jest.

Całe gospodarki - bardziej wydajne przedsiębiorstwa, rozwijająca się infrastruktura i lepszej jakości kapitał ludzki będzie generować wyższy produkt krajowy i ściągać więcej inwestycji zagranicznych, co dalej generuje nowe miejsca pracy. Stabilność gospodarcza ekonomiczna i społeczna wzrasta, mniejsza ilość konfliktów, całe państwo na tym zyskuje.

Europa – stabilniejsze gospodarki afrykańskie oznaczają mniejszą ilość imigrantów napływających do Europy z tych krajów, co skutkuje mniejszym napięciem migracyjnym.

PERSONA

PORTRET



IMIĘ

AVESU UMAR

WIEK

14

CYTAT

"Chciałbym uczyć się dalej, ale szkoła jest bardzo daleko. To kosztuje za dużo, abym mógł tam jechać codziennie. Muszę też pomagać rodzinie w pracach w domu."

KTO TO?

Avesu jest 14 letnim chłopcem, mieszkającym w małej miejscowości Tcheboa w Kamerunie. Zawsze był pracowitym i pomocnym dzieckiem. Odkąd nie może uczęszczać do szkoły, stara się jak najwięcej pomagać swojej dużej, siedmioczłonkowej rodzinie.

JAKI MA CEL?

Chce jak najbardziej pomóc swojej rodzinie, z którą ma mocne więzi. Jest ciekawy świata, więc jest chętny do uczenia się i rozwijania. W przyszłości chce wyjechać do wielkiego miasta, zarobić pieniądze i wrócić do rodziny z prezentami.

JAKIE MA NASTAWIENIE?

On patrzy na problem z perspektywy kogoś, kto jeszcze wie bardzo mało i nie ma świadomości tego, jak ważna jest edukacja dla jego rozwoju i jak szanse daje, by nie żyć na granicy ubóstwa – tak jak jego rodzina i ludzie wokół niego. Nie wie czego oczekiwać od rozwiązania tego problemu. Kiedy jeszcze chodził do szkoły w oddalonej miejscowości, nie nauczył się zbyt wiele ze względu na niską jakość edukacji. Jego rodzice nie mogą mu pomóc, jako że sami dorastali w podobnych warunkach.

3. Definiowanie wyzwania (maks. 1000 znaków ze spacjami)

Jak pomóc 100 tysiącom dzieci i młodzieży w latach 6-17 z obszarów pozamiejskich Afryki Subsaharyjskiej rozwiązać problem ich wykluczenia edukacyjnego tak, aby każde z nich miało równy dostęp i szanse na uzyskanie dobrej jakości wykształcenia i nauczenie się niezbędnych do prosperowania w życiu dorosłym umiejętności?

Podczas tego wyzwania trzeba stawić czoło licznym przyczynom tego wykluczenia.

Jedną z głównych jest brak podstawowej infrastruktury szkolnej – mała ilość placówek z bardzo słabym wyposażeniem, które często są przepełnione.

Kolejną jest niezwykle słaba infrastruktura drogowa - aż 53% wszystkich dróg w Afryce jest nieutwardzonych, a tylko 43% ludności wiejskiej ma dostęp do dróg przejezdnych przez cały rok.

Niezwykle ważną przyczyną są wszelkie aspekty ekonomiczne. Aż 50% populacji żyje pod lub na granicy ubóstwa. Oznacza to, że rodziny nie mogą pozwolić sobie ponosić koszty transportu dzieci do dalekich miejscowości z placówkami oświatowymi i zakupywać podręczniki czy inne przybory szkolne. Z tym wiąże się też problem pracy dzieci. W bardzo młodym wieku dzieci są zmuszone zacząć pracować, najczęściej fizycznie, aby pomóc rodzinie w utrzymaniu.

4. Generowanie pomysłów

Potencjalne rozwiązania:

- Wyposażyć 100 tys uczniów z miejscowości o małym dostępie do infrastruktury oświatowej w 1 stację komputerową na 5 uczniów. Będzie to koordynowany system, dzieci będą miały dostęp do nauczycieli online.
- Zatrudnić 5000 nauczycieli. Wyszkolić ich i przystosować do pracy w odległych, wyizolowanych obszarach pozamiejskich. Rozesłać ich do miejsc bez dostępu do infrastruktury edukacyjnej. Będą oni mieszkać wśród lokalnej ludności i uczyć tamtejsze dzieci.
- Wesprzeć istniejące placówki edukacyjne – zakupić niezbędne wyposażenie dla 1000 szkół.
- Wesprzeć 5000 nauczycieli, by podnieść ogólną jakość dostępnej edukacji. Zorganizować programy szkoleniowe, podnoszące ich kompetencje. Pomóc im finansowo, by nie musieli podejmować się też drugiej pracy lub nawet myśleć nad zmianą zawodu z konieczności.
- Zorganizować 500 mobilnych warsztatów dla młodzieży przygotowujących do przyszłej pracy. Zespoły dydaktyków podróżowałyby po miejscach bez dostępu do placówek oświatowych, gdzie zostawaliby na kilka tygodni, przygotowując

młodzież do pracy ucząc potrzebnych umiejętności i przekazując niezbędną wiedzę.

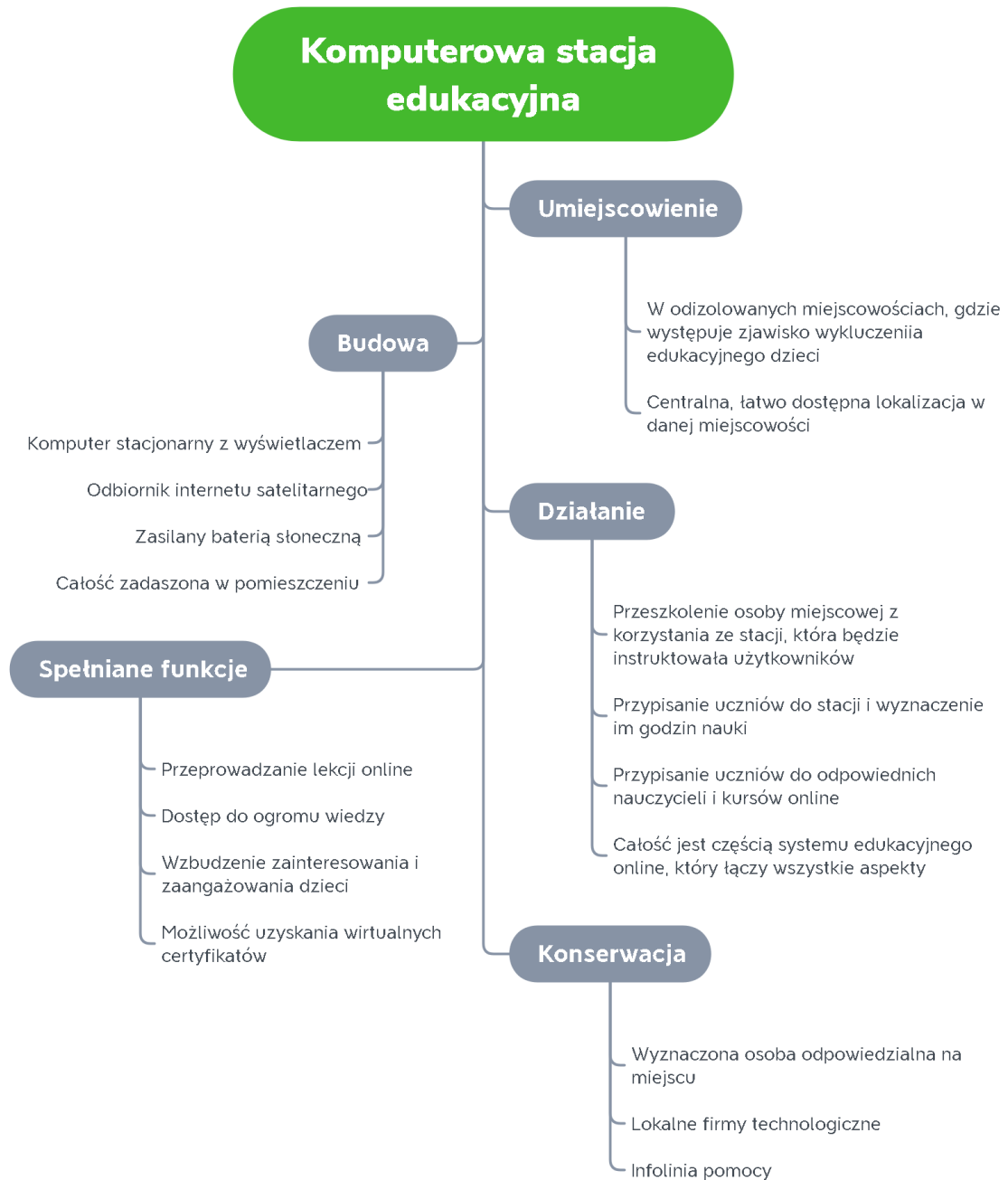
- Zakupić 100000 zestawów niezbędnych podręczników i przyborów szkolnych dla uczniów z rodzin ubogich.
- Wybudować 500 nowych placówek oświatowych w miejscach z dużym brakiem infrastruktury oświatowej
- Ułatwić komunikację dzieciom między domem a szkołą– rowery dla 100 tys. dzieci mieszkających dalej niż 30 minut piechotą.
- Prowadzić regularne dostawy żywności za pomocą dronów do rodzin 100 tys. dzieci, które w młodym wieku są zmuszone opuścić szkołę i pracować na utrzymanie rodziny.
- Stworzyć linię 2000 autobusów, przewożących uczniów mieszkających daleko od szkół.

5. Prototypowanie

Wybrany pomysł: Wyposażyć 100 tys uczniów z miejscowości o małym dostępie do infrastruktury oświatowej w 1 stację komputerową na 5 uczniów. Będzie to koordynowany system, dzieci będą miały dostęp do nauczycieli online.

Moje rozwiązanie działa w następujący sposób. W centralnych lokalizacjach w miejscowościach, gdzie istnieje duży deficyt edukacyjny, instalowane są stacje komputerowe w zadaszonych pomieszczeniach. Stacje komputerowe posiadają satelitarne łącze internetowe, które nie wymaga infrastruktury innej niż pojedynczy odbiornik. Całość zasilana jest bateriami słonecznymi. Na miejscu wyznaczane i szkolone są osoby, które będą pomagać w korzystaniu z technologii jak i będą za nią odpowiedzialne. Każda stacja komputerowa połączona jest z centralnym systemem edukacyjnym online, za pomocą którego dzieci mają dostęp do nauczycieli i całych klas i kursów online. Z każdej stacji komputerowej komfortowo korzystać może 5 osób, dzieci będą przypisywane do poszczególnych stacji i będą miały wyznaczone godziny nauki. Za konserwację odpowiadać będą współpracujące lokalne przedsiębiorstwa z branży technologicznej.

Model przedstawiający aspekty rozwiązania:



- Czy prototyp odpowiada na zidentyfikowane potrzeby odbiorców? W jaki sposób zapewnia rozwiązanie ich problemów?

Tak. Dzieci, które z różnych przyczyn doświadczają wykluczenia edukacyjnego teraz mają w ich miejscach zamieszkania bezpłatny dostęp do samowystarczalnych komputerowych stacji edukacyjnych, za pomocą których mogą uczestniczyć w klasach online i mieć szybki dostęp do najważniejszej wiedzy, która będzie kluczowa w ich dalszym rozwoju.

Dzięki elastyczności i możliwości dostosowania takiego systemu komputerowego do potrzeb, możliwe będzie przeprowadzenie całych procesów edukacyjnych wielu dzieci w porównywalnej, dobrej jakości.

- Czy wymaga modyfikacji?

Prawdopodobnie cała stacja wymagałaby jakiegoś niekosztownego systemu zabezpieczającego przed kradzieżą. Możliwym rozwiązaniem byłoby zaprogramowanie komputera, aby można było z niego korzystać tylko z współrzędnych miejsca, w którym został zainstalowany.